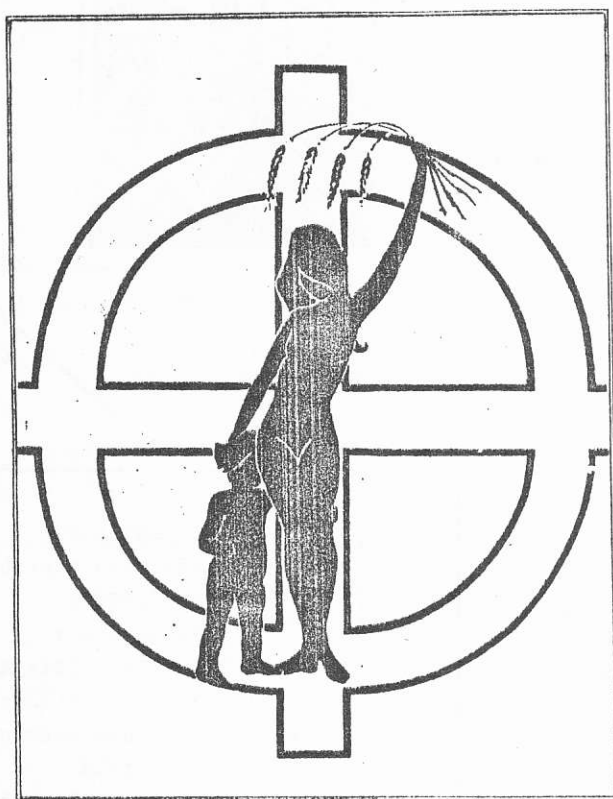
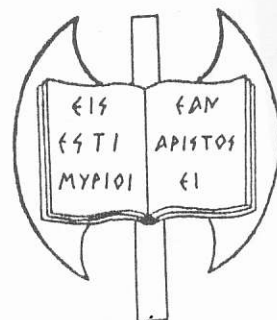

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

ΣΕΞ ΚΑΙ...ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

EZRA POUND

TELEX

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ

ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ (II)

ΤΕΥΧΟΣ 4

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ένας σύντροφος καταγγέλει	Σελ	3
Το αμετανόητο σταγονόδιο	"	4
Σεξ και... Φασισμός	"	5
EZRA POUND	"	9
Η ιστορική αναθεώρηση του φασισμού (II)	"	14
Οι Έρωτες (II)	"	16
PARTITO DEL LAVORO	"	19
TELEX...TELEX	"	22

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Σ ΕΝΑ ΕΛΛΗΝ
ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ
ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ (III)
ΕΡΩΤΑ - ΔΙΚΑΙΩΜΑ Η ΤΠΟΚΡΕΙΝ
ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΟΥΚΙΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΤΟΥ
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (υπό Ι. ΕΡΩΤΑ)

ΚΥΛΟΙ 5

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παράλληλα με το ΑΝΤΙΔΟΤΟ θα κυκλοφορήσει μιά σειρά αφιερωμάτων, με τη μορφή εκτάκτων εκδόσεων. Το πρώτο τεύχος που θα κυκλοφορήσει μαζί με το ΑΝΤΙΔΟΤΟ του Σεπτεμβρίου, είναι αφιερωμένο στις Εθνικιστικές-Πολιτιστικές κινήσεις των Ευρωπαίων και των άλλων συναγωνιστών μας.

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

(Μηνιαίο ανένταχτο περιοδικό)

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Γιάννης Σωρότος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Αθανάσιος Γιαλαμάς

Συντάσσεται υπό επιτροπής

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Τ.Θ 30205 10033 Αθήνα

Τιμή τεύχους: δρχ 100

Σι
αυτοποιοι,

μέ την έπιβαση μου αυτή την οποία λαί έγγνω μυστα μέε άη το
μετρί μου μεταφέρω την παράνομη απαγόρευση για την έδαμψη κας ηφροδισιας
μοναχισμού προβληματισμού "Αντιδοτο" στην Φυλακή Αρκεταχου που εκβαζε ο
δευδωτή την έδα Φυλακής Νίκος Παπαδοπούλας.

Την ίδια στιγμή μετα την οποία μωυρογορου μέε στην επιμε-
ρινή Φυλακή Αρκεταχου άμέκρητα έντονα πορνό και γυνόβια μαρξιστικά
φωγράδια που δημοπρατούν όχι μόνο κα ήνη άη άμώμα με αυτήν την
ήνθρωπία κατ αναγκωσών τους, στην ίδια στιγμή, ο μαρξιστής Νίκος Παπαδοπούλας
έπαγορεύει έυδωδα μοναχισμού προβληματισμού όπως το "Αντιδοτο" έμ' όσον
οι έυδωδες άνιές άκωερακούνται κα δυο κα δυο κακοδωμό καί στην διμή καυ
μωαυροδοξία.

Η παράνομη απαγόρευση κας "Αντιδοτου" από τον Νίκο Παπα-
δοπούλα διαμωμωδετ την έννοια κας έλευθεροκυρίας για την οποία έπαυρτικά
μόντεκα ή επιμερινή άνδέρνωση καί ηγύσσει την κρατική πορμύκτητα
κατ επιμερινών νομέων κας Έξουσίας οι όποιοι, έμ, άπορμύκνύονται για τ' άπο-
μαρμύκον τον έντοχο άνταρχισμό καυ βωβικειμώ προδωμωμώ.

Η παράνομη απαγόρευση κας "Αντιδοτου" από τον Νίκο Παπα-
δοπούλα φανέρωνει την παμύκτητα ενός κρατισμού παραμύκτου κας όποιο
άβωμωτ πάνω στην ίδια καυ την παμωδεμία έρμωτας μέε στο πέμω κας έτα-
γνιμώ καυ ιδιοουδαβίας ή όποια άπομύκνεται μάω άη την παμύκτα
κας Δημοκρατίας.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΗΡ. ΚΑΛΕΝΤΖΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ

ΦΥΛΑΚΗ ΧΟΥΔΑΛΛΟΥ - Β' 33.

ΨΗΛΑ ΤΑ ΛΑΒΑΡΑ.ΜΟΝΟ ;

Η χαρά που αιστάνθηκα ρε παιδιά όταν πληροφορήθηκα από τους συν-αγωνιστές, ότι το αρθράκι μου άρεσε, είναι τόσο μεγάλη που μόνο με εκείνη τη μαγική βραδυά του τελικού του Επάσκειτ μπορεί να συγκριθεί.

Είχα μεγάλη ανάγκη αυτή τη μικρή επιβράβευση, γιατί είχα αρχίσει να πιστεύω και εγώ ότι οι σημερινοί συναγωνιστές μας όχι μόνο δεν διαθέτουν χιούμορ αλλά είναι για πάντα καταδικασμένοι να φορούν την μάσκα του σοβαρού και επαναστάτη νεανίσκου.

Έτσι μπράβο ρε παιδιά.....Πάρτε επιτέλους λίγο "πάνω σας".Νοιώστε γαμώτο ότι Εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι μονάχα η Σβάστικα, τα Ναζιστικά εμβλήματα και τα ποιηματάκια που υμνούν τις "κορμάρες" κάποιων ειλεκτών "αρίων".

Εθνικοσοσιαλισμός αν σας παίρνει είναι και να τρως τη γκόμενα του πολιτικού σου αντίπαλου όταν αυτός περιφέρει τη φάτσα του αρχηγού του στη Σταδίου και Ομήρου γωνία.

Και μη νομίζετε μ'αυτά που γράφω ότι έχω διάθεση να πουλήσω αισχρά την τόσο υπέροχη ιδεολογία μας,ούτε βέβαια γουστάρω να το "παίξω" θεωρητικώς(?) -λες και δεν έχουμε αρκετούς από δαύτους-απλά νοιώθω την ανάγκη να πω όλα όσα από χρόνια απαγόρευαν οι διάφοροι "ελέω θεού".. Φυρερίσκοι.

Οχι τίποτα άλλο,αλλά δεν μπορώ να καταλάβω τι στο διάβολο βλέπτε την ιδεολογία μας να απολαμβάνουμε ότι ευχάριστο και απόλυτα φυσιολογικό μας έχει απομείνει και γιατί θα πρέπει μιά ζωή να παριστάνουμε τάντα από το Πλανήτη Τίποτα ,να ζούμε μόνο με φαντασιώσεις ,από τη στιγμή που μπορούμε τα πάντα.

Και γιά να τελειώνω,αφού σήμερα χωρίς να το θέλω έγραφα με σοβαροφάνεια,σας υπόσχομαι ότι δεν προκειται να επανέλθω στή ίδια.θα σας πω κάτι κωδμα που χωρίς να μας έχει απασχολήσει ποτέ μέχρι σήμερα σε επίπεδο "χώρου"ήλπ,είναι καθοριστικό για το κατάντημα που παρουσιάζει το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα στο τόπο μας.

Για χρόνια ζήσαμε με το σωστό βέβαια σύνθημα" Ψηλά τα λάβαρα" αλλά ποτέ δεν μας είπαν ότι πέρα από τα λάβαρα υπάρχουν και άλλα πράγματα που η ίδια η ανθρώπινη φύση τα θέλει ελεύθερα και στις πραγματικές τους διαστάσεις.

Τα αποτελέσματα αυτής της σημαντικής παράλειψης είναι γνωστά σε όσους μπορούν να δουν πέρα από τη μύτη τους και δεν χρειάζεται να επιμείνω πάνω σ'αυτό αφού εντος των άλλων δεν θα λείψουν αυτοί που έστω και καλόπιστα θα με χαρακτηρίσουν χυδαίο.

Οχι βέβαια πως με νοιάζει το τι θα πουν για μένα αλλά δε γουστάρω να έχω αυταπάτες για ορισμένους βλάκες που νομίζουν ότι ξέρουν να χρησιμοποιήσουν σωστά εκείνο που η φύση απλόχερα μας χάρισε και που κάνει τον άνθρωπο να ξεχωρίζει από τα ζώα,το μυαλό.

Με τρέποντη"λόγω Εθνικής Επάσκειτ" αγάπη.

Ένα αμετανόητο σταγονίδιο

ΣΕΞ ΚΑΙ ... ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Τό να μιλήσεις για
το σεξ, στον "χώρο", είναι
κάτι το φοβερό για πολλούς
και "αιρετικό" γι' άλλους.

Έχω μόνο 10 χρόνια,
"υπηρεσία", στον εθνικιστι-
κό επαναστατικό χώρο, και
τό πρώτο που είδα σε πολ-
λούς "πατριώτες", είναι η
σημασία που δίνουν στο σε-
ξουαλικό ζήτημα και στα
"ήθη".

Θέματα όπως η έκτρω-
ση, το διαζύγιο, ο ελεόςθε-
ρος έρωτας, η πορνογραφία, σκανδαλίζουν πολλούς αν και η ζηλεια, ο έ-
γωϊσμός, οι νευρώσεις, η σεξουαλική ανικανότητα είναι ένα δικό τους
χαρακτηριστικό που είναι πιο σοβαρό πρόβλημα από τ' άλλα. Η απαγόρευ-
ση είναι κάτι το "φυσικό".

Έχω γνωρίσει από κοντά πολλές οργανώσεις στην Ευρώπη και έχω δει
πόση μανία απαγόρευσης μόνο στις "πατριωτικές", οργανώσεις.

Έχω ακούσει, την απαγόρευση της μελέτης των βιβλίων του Λένιν,
του έρωτα εκτός για την απόκτηση παιδιών, να πηγαίνεις σε πάρτυ, να
διαβάζεις Ντέ Σάντ...

Ακόμα υποχρεωτικά κοντά μαλλιά, απαγόρευση της χρήσης οινόπνευ-
ματων, του καπνίσματος, να μην ακούμε BEATLES κλπ.

Υπάρχουν σύντροφοι, που έχουν μαλλιά και γένια, που καπνίζουν και
που είναι πολύ καλλίτεροι, απ' αυτούς που κάνουν τους σκληρούς "ναζί",
και πιστεύουν στην "ηθική".

Τό να μεθύσεις πέρα από το "ρεζίλι", κάνει κακό στην υγεία. Τό
ποτό όμως για την "ηθική", δεν είναι πρόβλημα. Τό ίδιο και τό κάπνισ-
μα. Τό να πιστεύουμε ότι η μοντέρνα μουσική είναι προϊόν του σιωνισ-
μού, είναι για τους νευρωτικούς.

Απ' την άλλη πλευρά, δεν πιστεύω ότι είναι κακό τό να χορεύεις
ένα ROCK AND ROLL. Εγώ δεν χαρεύω, αλλά ο χορός δεν κάνει κακό.
Ο μιλιταρισμός που μας έμεινε από το '30 πρέπει να ξεπεραστεί.

Αντί να υποχρεώσουμε τά μέλη μίας οργανώσεως να έχουν κοντά μαλ-
λιά, να φορούν μπότες, διακριτικά, "πειθαρχία", καλύτερα είναι νά τους
στελνουμε σ' ένα γιατρό νά κοιτάξει τα νεύρα τους.

Μετά 10 χρόνια όπως είπα πιο πάνω είδα ότι ο ρόλος της γυναίκας στις διάφορες οργανώσεις ήταν ουδέτερος ή ελάχιστος. Διάφορες οργανώσεις στην 'Αθήνα και στην συμπρωτεύουσα προσπάθησαν να δώσουν κάποιο ρόλο σε συντροφισσες-ελέγχοντας-τές και φυσικά όταν "χρειάζονταν" να "έκαιραν" την εμπιστοσύνη τους.

Όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στον υπόλοιπο "κόσμο", μας η ένταξη της γυναίκας σε κάποιο κίνημα ήταν σκέτη αποτυχία.

Ισως γιατί η γυναίκα συνοδευόταν πάντα από κάποιο συγγενή της ή κρατιόταν από το χέρι κάποιου συναγωνιστή, που η προσφορά της όμως περιορίστηκε μέχρι εκεί.

Εγώ δεν μπορώ να πω ότι δεν υπήρχαν μερικές καλές "συντροφισσες", που όμως καμμία δεν μπόρεσε να γίνει η αυθεντική. Ήκαναστάτρια..

Δεν μπορούμε να τις κατηγορήσουμε ότι έφταιγαν αυτές. Πολλοί κόλλησαν στο 1933 και στο ρόλο της γυναίκας εκείνης της εποχής. Το 1933 όμως ήταν μια άλλη εποχή. Η παρουσία της γυναίκας στα Πανεπιστήμια ήταν ελάχιστη. Πάντα τότε συνοδεύεται από τον άνδρα. Ο ρόλος της ήταν ο ρόλος της μητέρας. Αν και μερικές γυναίκες-ελάχιστες-μπορέσαν να πάρουν άριστα, στις περισσότερες υπήρχε το κοινωνικό ταμπού.

Στις σημερινές γυναίκες δεν μπορείς να απαγορεύσεις, να γίνουν, γιατροί, δικηγόροι, αστυνομικοί, καλλιτέχνες ...

Έτσι πολλές οργανώσεις που κόλλησαν στο '33, έχασαν το γυναικείο φύλο, και οι γυναίκες από σεβασμό προς τον εαυτό τους προτίμησαν να μείνουν μακριά από τέτοιου είδους πρωτοβουλίες.

Φυσ
λιστής
Πο
καταφέρ
χρήρεαν
που ητα
νίστριο
Σή
τις δού
κομμουν
τικές ο
DE ROSS
ΑΛ
γανώσε
παναστά
Κι
κόστητα
δύπλα ο
Ου
"ξεκούρ
είναι θ
Εύ
χαν "αί
Απ
βόλτες

NE
NA

Φυσικά ο HITLER, δεν ήταν ένας οπισθοδρομικός. Απλώς ήταν ρεαλιστής και βάδιζε μέσα στην εποχή του.

Πολλές γυναίκες που ασχολήθηκαν με την πολιτική, δε μπόρεσαν να καταφέρουν τίποτα αξιόλογο, γιατί ακριβώς "περπατούσαν στο φεγγάρι". Υπήρξαν όμως γυναίκες που ήταν μεγάλες αγωνίστριες.

Σήμερα μπορούμε να τις δούμε στις διάφορες κομμουνιστικές και επαναστατικές οργανώσεις όπως BRIGADE ROSSA, IRA κλπ.

Αλλά στις εθνικιστικές οργανώσεις δεν μπόρεσαν να είναι επαναστάτριες.

Κι' όμως δεν λείπει η προσωπικότητα της Ελληνίδας για να σταθεί δίπλα στον Εθνικιστή Επαναστάτη.

Οι ηλιθιότητες που υποστηρίζουν ορισμένοι ότι η γυναίκα είναι η "ξεκουδραση του πολεμιστή" και για να σιδερώνει το παντελόνι του άνδρα, είναι θεωρίες για ανίκανους και κομπλεξικούς.

Είχα την ευκαιρία να γνωρίσω κορίτσια της ακροαριστεράς, που είχαν "αίμα" επαναστατικό, νεύρο, προσωπικότητα.

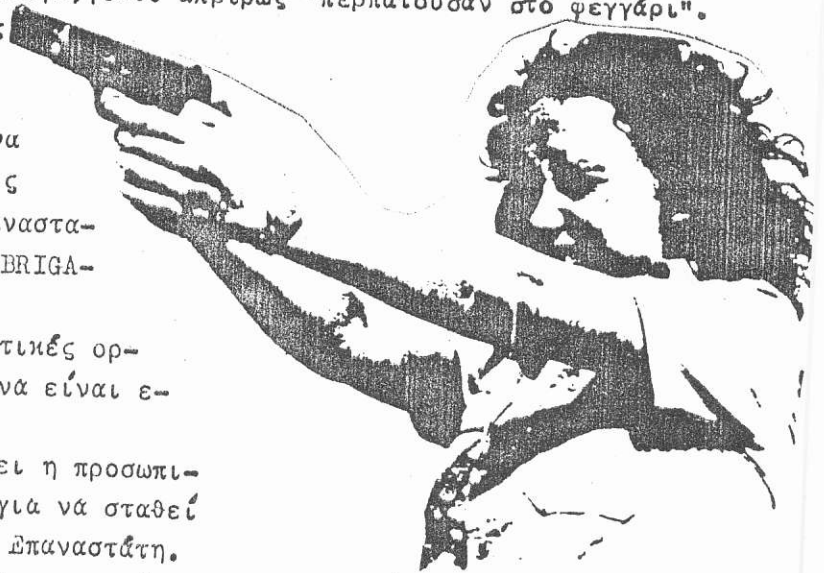
Από τις "δικιές" μας, μόνο θυμάμαι κορίτσια που τους αρέσανε οι βόλτες κάτω απ' το φεγγάρι με τραγούδια της Νάνας Μουσχορη και που ήταν ανίκανες να καταλάβουν την πολιτική τραγωδία και τους αγώνες του λαού μας για Εθνική Ανεξαρτησία.

Δεν φταίνε όμως μόνο οι γυναίκες.

Οι άνδρες ήταν αυτοί που πίστευουν ότι η γυναίκα είναι η "ξεκουδραση του πολεμιστή" και τους άρεσε να έχουν δίπλα τους, ένα όμορφο κορίτσι, "αμδρρωτο" πολλές φορές, συναισθηματικό, "πρόθυμο" πάντα, αλλά "άνικανο" για την επανάσταση.

Από όλα τα κορίτσια που έχω γνωρίσει από το 1977 στις διάφορες οργανώσεις, κανένα δεν αισθανόταν στ' αλήθεια κάτι σοβαρό για τις δικές μας πολιτικές ιδέες.

Η λύση είναι να κάνουμε πιο πιστευτό

τον αγώνα, πιο ρεαλιστικό και να αφήσουμε τους ανόητους να πισ-
τευουν ότι η γυναίκα είναι η "ξεκούραση του πολεμιστή", που είναι
φρούτο, για φαλοκράτες, για ανδριανούς να ικανοποιήσουν σεξουαλικά
μια γυναίκα, για αυτούς που δεν μπορούν να δεχθούν την γυναίκα δίπλα
τους, την προσωπικότητα της, την ελευθερία της, την ανεξαρτησία της...

Δεν είμαι "φεμινιστής", ούτε πιστεύω ότι άνδρας και γυναίκα είναι
ίδιοι.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η γυναίκα πρέπει να είναι κλεισμένη
στο σπίτι όπως την εποχή των γιαγιάδων μας ή ακόμα και των μανάδων
μας, αλλά ούτε όμως και να ξεχάσει τον αγώνα για την Εθνική Ανεξαρ-
τησία.

Και η εθνική ανεξαρτησία κερδίζεται μόνο με πόλεμο. Και στον
πόλεμο χρειάζεται καθαρό μυαλό.

Κάντε λοιπόν έρωτα και μετά πόλεμο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΜΕ. ΣΗΥΡΙΑΣ

Σε κάπ
Το όνειρό τ
Και είπε: "
θέλω να μου
θεμέλια φοβ
χτλώ, μη γ
κι' αγριόξυλ
νια θα του

λυσίδες, κα
λαση κι' απ
κοσμο, να β
μίσω θησαυρ
ναπλές κι
του θα στήσ
δρακόντους

EZRA POUND

Σε κάποια μακρινή παραμυθένια χώρα ζούσε κάποιο πριγκιπόπουλο.
Τό ονειρό του ήταν να χτίσει ένα παλάτι.

Καί είπε: "Τό Παλάτι μου θά'ναι διαπλάτο και βαρύ και τετράγωνο,
θέλω να μοιάζει με πύργο μεσαιωνικό τριγυρισμένο από τριδιπλα τείχη.
Θεμέλια φοβερά θα του σκάψω στο βράχο, κι από κομμάτια βράχο θα τό
χτίσω, μή γκρεμιστεί ποτέ. Πελεκητός γρανίτης θά'ναι οί τοίχοι τού,
κι' αγριόξυλο του λόγγου οί πόρτες και η σκεπή του. Κάγκελα σιδερέ-
νια θα του βάλω στα παράθυρα και κλειδαριές βαριές και σύρτες κι' α-

λυσίδες, κανείς ανάλεστος να μην πατήσει. Πίσσα θα πάρω από την κό-
λαση κι' από τον Αδη καταχνιές, να'ναι τό κτήριο σκυ θρωπό κι' από-
κοσμο, να βλέπουν οί άνθρωποι από μακριά και να φοβούνται. Θα τό γε-
μίσω θησαυρούς παλιούς, αρχαίες ληκυθούς, βάζα φαφουρένια, και πα-
ναπλίες κι ασπίδες και κοντάρια. Λησμονημένα Φλάμπουρα στους πύργους
του θα στήσω, κ' επιγραφές μυστηριακές και σύμβολα αξεδιάλυτα, και δύο
δρακόντους θά'χω για φρουρούς στίς πύλες, να ρυάζονται την νύχτα φο-

βερά, ν' ακούνε οι άνθρωποι από μακριά και να φοβούνται. Έτσι θέλω το παλάτι μου...»

Ήτανε γράφανε, από τις σημαντικώτερες μορφές της παγκόσμιας λογοτεχνίας, γεννητόρας της Νέας Τέχνης, "πατέρας" τώσων μεγάλων ποιητών.

Τώρα η σορδός του Εζρα Πάουντ βρίσκεται στο μελαγχολικό νησάκι του Σάν Μικέλε, δίπλα απ' τόν ναό του Σάν Τζιζιό Ματζιόρε.

Τώρα είναι μόνος του όπως πάντα τόθελε. Προτιμούσε τη μοναξιά της μόνωσης από τη μοναξιά της συναναστροφής.

Ο θάνατος τόν βρήκε ενώ διήνυε την τρίτη ημέρα του 88ου χρόνου της ηλικίας του.

Ήταν μόνος. Όλοι περίμεναν πως ο θάνατος δεν θ' άργούσε άλλο.

Ωστόσο ο Εζρα Πάουντ είχε πεθάνει πολύ χρόνο πριν πεθάνει. Ας μη φανεί παράξενο. Ο ποιητής είχε περάσει καιρό τώρα στην απόλυτη σιωπή. Τι νόημα είχε λοιπόν αν η καρδιά του αδύναμα χτυπούσε;

Δε μιλούσε με κανέναν. Μια πλήρης αποξένωση, μια αδιατάρακτη απομόνωση, τον στερούσε απ' τους φίλους του σε όλο τόν κόσμο.

Τον βασάνιζαν οι τύψεις;

Μήπως η σιωπή του ήταν η απολογία του; "Λάθη", έλεγε ο Πάουντ. "Ανθρώπινα λάθη".

Τα σκαμμένα: πρόσωπό του πλαισιώνουν λευκοί θύσανοι από πλούσια γεροντικά μαλλιά και γένια. Τα μάτια χωμένα βαθιά, πλαισιώνονταν από πυκνά φρύδια. Παρ' όλα αυτά δυο μικρές φλογίτσες σιγδαιαν λαμπερές μόλις σέ κοιτούσε. Τα μάτια του Ποιητή.

Οκτώβριος τοῦ 1945.

Στην έρειπωμένη από τις καταστροφές του Πολέμου Ιταλία, αμερικανικά στρατεύματα κατοχής συνέλαβαν τόν ποιητή Εζρα Λούις Πάουντ. Οι συμπατριώτες του φάνηκαν ορμητικοί και βλαιοί. Ήταν Άμερικανός ο ποιητής. Είχε γεννηθεί στο Αϊντάχο στις 30 Οκτωβρίου 1885.

Η κατηγορία ήταν: Συνεργασία με τόν ιταλικό φασισμό και εσχάτη προδοσία. Δυο χρόνια πριν, τὸ 1943, τὸ δικαστήριο της Κολούμπια τόν είχε καταδικάσει ερήμην γιατί όταν τα "χρυσά νιάτα" όλου του κόσμου πολεμούσαν και σκοτώνονταν, εναντίον του φασισμού, εκείνος από Ραδιοφώνου, συνηγορούσε στη Ρώμη για τόν αρχηγό του φασισμού, τόν Μουσολίνι.

Τον έσυραν στη Γένουα.

Τα νύχια τ
βαλαν στίς

Εξευτελίσ

Ήταν

παν λίγο. ά

Τόν ο

Εκεί τόν

έκλεισαν σ

μπορούσε κ

ροφέρνηει κ

φλωτικοί π

πούσαν και

μυαλό του.

μα και σ'

τερες βασα

μα. Κάθε

τραυματίζα

Οι δο

τή, σ'ένα

γινότητα κ

φτερουγίσε

ψηλότερης

σίστας ποι

κλουβιού δ

Νοέμβριος

Τα Α

μετέφεραν

νά δικασθε

εξήντα ετώ

γελα, ήταν

μένος στη λ

νος επί σα

Αγγλία κα

εικοσιένα

βέβαια τα

και κριτικ

κριτική το

αλλά τα τε

με την νομ

λογία έχου

Τα νύχια της ανακρίσεως, ακονισμένα από τὰ πάθη του πολέμου τὸν υπέβαλαν στὶς πιὸ επώδυνες δοκιμασίες, στὶς πιὸ φριχτές ταπεινώσεις.

Εξευτελίστηκε, καταρρακώθηκε ὅλη του ἡ ἀνθρώπινη υπόσταση.

Ήταν ἓνας φασίστας, εἶπαν. Ήταν ἓνας πολὺ μεγάλος ποιητής, εἶπαν λίγο ἄργότερα.

Τὸν οδήγησαν στὴν Πίζα.

Εκεῖ τὸν περίμενε ἡ αποκορύφωση τοῦ ἀνθρώπινου ἐξευτελισμοῦ. Τὸν ἐκλείσαν σ' ἓνα σιδερένιο κλουβὶ χωρὶς στέγη. Ἐνα κλουβὶ ὅπου θα μπορούσε κανεὶς νὰ δεῖ τὸ ἀνθρώπινο "τέρας", τὸν ποιητὴ, πότε νὰ γυροφέρνει καὶ πότε νὰ κουλουριάζεται. Οἱ νύχτες ἦταν κόλαση. Εκτυφλωτικοὶ προβολεῖς τὸν χτυπαγὰν κατὰμουτρα μέσα στα μάτια. Τὰ τρυπούσαν καὶ προχωρούσαν βαθιὰ καὶ ἀνάδευαν τυραννικά, βασανιστικά τὸ μυαλό του. Ἀποδιωχνὰν ὅ,τι τὸ ἀνθρώπινο μπορούσε ν' ἀπομείνει ἀκόμα καὶ σ' ἓναν ποιητὴ. Τὸν ἐκμηδένιζαν. Τὸν υπέβαλλαν στὶς χειρότερες βασανιστικές δοκιμασίες που μπορούσε νὰ υποστεί ἀνθρώπινο πλάσμα. Κάθε νύχτα οἱ προβολεῖς ἀναβόσθηναν ἀπὸ παντοῦ, πλήγωναν καὶ τραυμάτιζαν τὸν φασίστα Πάουντ.

Οἱ δοκιμασίες τῆς Πίζας κάποτε τελείωσαν. Μετέφεραν τὸν ποιητὴ, σ' ἓνα ἀντλσκηνο. Εκεῖ ὁ ποιητὴς ἐδειξε μὴ ἐκπληκτικὴ δημιουργικότητα καὶ με λιγοστὸ χαρτί καὶ ἓνα μολύβι, ἄφησε τὸ πνεῦμα του νὰ φτερουγίσει ἐλεύθερο. Συνέθεσε τὰ περίφημα "Κάντος", δείγματα τῆς υψηλότερης ποιήσεως καὶ ἀκρότατης ευαισθησίας. Με σαλεμένο μυαλό ὁ φασίστας ποιητὴς γεμάτος ἀπὸ τὶς τρομακτικὲς εἰκόνες τοῦ σιδερένιου κλουβιοῦ δημιουργοῦσε.

Νοέμβριος 1945.

Τὰ Ἀμερικανικὰ στρατεύματα κατοχῆς, μετέφεραν τὸν Πάουντ στὴν Οὐάσιγκτον γιὰ νὰ δικασθεῖ. Ὁ κατηγορούμενος, ἡλικίας ἐξήντα ἐτῶν καὶ με γενικὰ καλὴ σωματικὴ υγεία, ἦταν, ἀπὸ νεαρός, μελετητής, εἰδικευμένος στὴ λογοτεχνία. Εκοῦσια ἐκπατρισμένος ἐπὶ σαράντα σχεδὸν χρόνια, ζοῦσε στὴν Ἀγγλία καὶ στὴν Γαλλία καὶ τὰ τελευταῖα εικοσιένια χρόνια στὴν Ἰταλία, κέρδιζε ἀβέβαια τὰ πρὸς τὸ ζῆν, γράφοντας ποίηση καὶ κριτική. Ἡ ποίηση κι' ἡ λογοτεχνικὴ κριτικὴ του ἔχουν ἀναγνωρισθεῖσημαντικά, ἀλλὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἡ ἀπασχόλησή του με τὴν νομισματικὴ θεωρία καὶ τὴν οικονομολογία ἔχουν καθὼς φαίνεται, ἐμποδίζει τὴν

λογοτεχνική του παραγωγικότητα. Από χρόνια έχει χαρακτηριστεί εκ-
εντρικός, ευέξαπτος, και εγωκεντρικός. Προς το παρόν δεν δείχνει να
αντιλαμβάνεται τη θέση του. Επιμένει ότι οι εκπομπές του δεν ήταν
προδοτικές, αλλά ότι όλη του η δράση, στο ραδιόφωνο, προήλθε από την
αυτεπάγγελτη αποστολή του να σώσει το Αμερικανικό Σύνταγμα...

"Είναι ασυνήθιστα πομπώδης, κατηγορηματικός και πληθωρικός στους τρό-
πους, παρουσιάζοντας πληθώρα λόγου, μακρηγορία και παράλυση συνοχής.

"Κατά την γνώμη μας, με την πάροδο του χρόνου η προσωπικότης του,
για πολλά χρόνια ανώμαλη, έχει υποστεί τέτοια παραμόρφωση, ώστε να
βρσκεται αυτός τώρα σε παρανοϊκή κατάσταση που τον καθιστά διανοη-
τικά ακατάλληλο να συσκεφθεί σωστά με συνήγορο ή να συμμετάσχει λογι-
κά και συνετά στην υπεράσπιση του. Είναι μ' άλλα λόγια φρενοβλαβής
και διανοητικά ακατάλληλος για δίκη. Έχει δε ανάγκη περιθάλψεως σε
ψυχιατρική κλινική".

Αυτό ήταν το "ιστορικό" του, όπως το διετύπωσαν οι γιατροί που τον
εξέτασαν λίγο πριν τη δίκη.

Δεν πέρασε από δίκη, κηρύχθηκε "παρανοϊκός", "διανοητικά ακατάλλη-
λος" για δίκη. Το δράμα του φασίστα συνεχίστηκε.
Τον οδήγησαν και τον έκλεισαν σ' ένα ψυχιατρείο.

Το 1958 ο Πάουντ άφθνηκε ελεύθερος. Δώδεκα χρόνια απομόνωσης
στο ψυχιατρείο της Ουάσιγκτον δεν τον κατέβαλαν πλήρως. Θέλησε όμως
να γυρίσει στη χώρα στην οποία πέρασε τις μεγαλύτερες δοκιμασίες της
ζωής του. "Δεν πρόδωσα τις Ηνωμένες Πολιτείες. Ουδέποτε πρόδωσα οιον-
δήποτε", δήλωσε μόλις πάτησε το πόδι του στην Ιταλία.

Εκεί συνέχισε εργαζόμενος πάνω στο έργο της ζωής του, τα "Κάν-
τοζ", τα "Πιζδονικά Κάντοζ" που τόσο αγαπήθηκαν. Αυτός ήταν ο Εζρα
Πάουντ.

Συζητούσαν να του δώσουν το Πόμπελ, πολλά χρόνια τώρα. Δέν του
τόδωσαν ποτέ. Βλέπετε το έδωσαν στον Κλσινγκερ. Ήταν ένας μεγάλος
ο Πάουντ. Τον ειπαν σοφό. Τον ειπαν φασίστα. Γιατί ήταν φασίστας
δεν του το συγχώρεσαν ποτέ. Κι' όμως υπήρξε ένας από τους μεγαλύτε-
ρους ποιητές ολου του κόσμου. Αντισιωνιστής, φασίστας, και ένας με-
γάλος ποιητής. Ένας ποιητής δάσκαλος, που διαβαλνοντας, δημιουργού-
σε, δίδασκε, "ύφαινε", κυριολεκτικά αριστουργήματα.

Κάποτε είπαν, πως ο Εζρα Πάουντ διέθετε εκτός των άλλων μια
"μουσική ακτινοβολία". Εμοιαζε σαν μουσουργός. Ελάχιστοι όμως, απ'
αυτούς γνώριζαν πως ο Πάουντ ήταν και μουσικός. Μια εκπλήσσοσα μου-
σική ευαισθησία φλόγιζε την ποιητική του φλέβα και πλάϊ στα χειρόγρα-
φα των "Κάντοζ" μπορούσε συχνά να διακρίνει κανείς καρτιτούρες. Ήταν
δικές του μουσικές συνθέσεις.

Η αγάπη του
μεγάλο μουσ
γούρες του
σινικό ταλέντο
Τά τελευταία
σίστα Πάουντ
αυτή σιωπή
Ήταν φασίστα

"Κι αν
τάχο, ανάμ
και τα κατα
ίσως δει εν
λητος ορθών

Το παλ
θα υπάρχει
νοιώσου, να

MAURICE BARD
FABRICE LABOCHÉ - L.

ΕΓΚΛ
ΠΟ
ΤΩΝ Σ

"ΕΛΛ

"Ι - Π

Η αγάπη του αυτή για την μουσική του επέτρεψε να ανακαλύψει έναν μεγάλο μουσουργό: Τόν Βιβάλντι. Πρώτος ο Πάουντ εξέδωσε τις παρτιτούρες του Βιβάλντι κάνοντας έτσι παγκόσμια γνωστό ένα μεγάλο μουσικό ταλέντο.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του, έπεισαν πολλούς να ξεχάσουν τόν Φασίστα Πάουντ. Και ο Έζρα Πάουντ παρέμεινε για χρόνια μες στην απόλυτη σιωπή του. Τώρα κανένας δεν θα τον δει να περπατά σιωπηλός.

Ήταν φασίστας έπρεπε να πληρώσει.

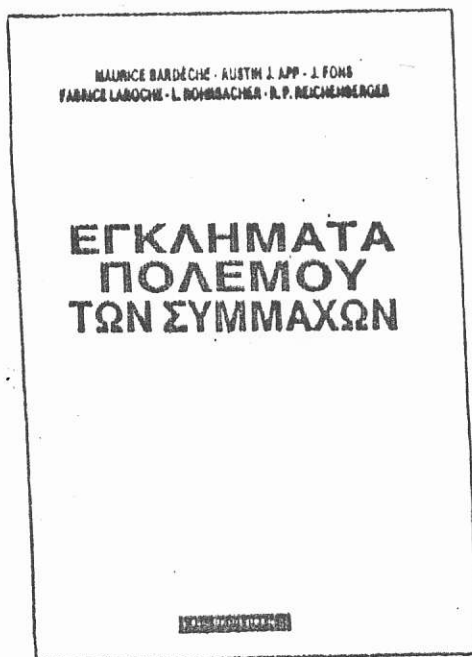
"Κι αν πλανηθεί κανείς ως τα πανύψηλα χιονισμένα βουνά του Άνταχο, ανάμεσα στα δάση τα σκοταδερά, στους γκρεμούς και τις ρεματιές και τα καταρράχια ίσως ν' ακούσει φοβερά να ρυάζονται δυο δράκοντες, ίσως δει έναν μαύρο μεσαιωνικό τετράγωνο πύργο, που σκοτεινός και αμύλητος ορθώνεται, γεμάτος καταφρόνια κι έπαρση και σιωπή...

Το παλάτι του πριγκιπόπουλου δεν χάθηκε ολότελα. Υπάρχει, και θα υπάρχει για πάντα μες τις καρδιές εκείνων που μπόρεσαν να τον νοιώσουν, να τον αγαπήσουν, να τον συμπονέσουν".

"Μου αρκούν οι λίγοι

Μου αρκεί ο ένας

Μου αρκεί ο κανένας"

Κόγισ
έκτυπησε

"ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΚΕΥΙΣ"

1η ΠΡΟΚΛΗΣΗ 112

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ (ΙΙ)

Με την αποδυνάμωση της αστικής τάξεως κάνει θεαματικά την εμφάνισή του ο σοσιαλισμός, ένας σοσιαλισμός άντεθνικός όχι τόσο γιατί αρνείται την ιδέα του Έθνους όσο γιατί η έννοια του Έθνους βρισκόταν σε πλήρη εξάρτηση με τα συμφέροντα της αστικής τάξεως.

Η αντιπαράθεση ήταν αναπόφευκτη. Αυτή η αντιπαράθεση οδηγήθηκε στις ύστατες συνέπειές της μετά τον θρίαμβο των μπολσεβίκων στην Ρωσία.

Κάνοντας χρήση της μαρξιστικής διαλεκτικής θα μπορούσαμε να πούμε: Θέση: Αστικός Εθνικισμός. Αντίθεση: Κομμουνιστικός Διεθνισμός. Σύνθεση Φασισμός.

Από την αρχή ο Φασισμός του Μουσσολίνι κράτησε τις αναγκαίες αποστάσεις και από τα δύο πολιτικά και φιλοσοφικά ρεύματα, θέλησε να διατηρήσει μια κατάσταση ισορροπίας, θέλησε σε τελευταία ανάλυση να ενσωματώσει μέσα του ότι θετικό διέθεταν οι δύο αντιτιθέμενες ιδεολογίες.

Έτσι ο Φασισμός, πλησιέστερη φάση του RISORGIMENTO σύμφωνα με τον γνωστό αντιφασίστα G. ALBENDOLA αρνείται τόσο το νόημα της κυρίαρχης τάξεως που πρεσβεύουν οι μέν όσο και το νόημα της ταξικής πάλης που πρεσβεύουν οι δε.

Στην θέση τους τοποθετεί ένα ανανεωτικό νόημα του Έθνους το οποίο στηρίζεται σ' ένα σύμπλεγμα αρχών με επιστέγασμα το σοφό δόγμα του Μαντσίνι "Θρησκεία του χρέους".

Αυτή του η συμπεριφορά μοιραία τον έφερε αντιμέτωπο τόσο με τον Καπιταλισμό όσο και με τον Κομμουνισμό. Αυτή η διπλή σύγκρουση στηρίζεται στο κοινό γνώρισμα, ότι τόσο ο Καπιταλιστής όσο και ο Κομμουνιστής δεν έχουν, δεν μπορούν και δεν θέλουν να έχουν πατρίδα, ότι τόσο ο ένας όσο και ο άλλος υπακούουν σε μια υλιστική θεώρηση των κοινωνικών σχέσεων που οδηγεί αναπόφευκτα σε ζώδη μαζικοποίηση δίχως την παραμικρή δυνατότητα στοιχειώδους επιλογής.

Στα 1922 μία επανάσταση στην Ιταλία -ανεξάρτητα από που θα προέρχονταν- ήταν αναπόφευκτα η μοιραία συνέπεια του εκφυλλισμού των δημοκρατικών θεσμών, των καυτών κοινωνικών προβλημάτων, της "ακροτηριασμένης" νίκης, και προ πάντων της πολιτικής ανικανότητας και της κοινοβουλευτικής ανευθυνότητας.

Σε ανύποπτο χρόνο ο Λένιν είχε σταθμίσει τις δυνατότητες μίας

επανάστασης
ματοποιήσα
κή διορατικ
ση ήταν αν
ρινέττι, α

Αναμφ
δισε την μ
ο αντιφασ

Αναμφ
ξε μία ισ
και την ψ
εξαίρεση
ζουμε απλ

Αναμφ
απαράλτη
αρκετό να
του παλαι
II-1924 (
κοινοβουλ
σα από μι
του δέν ή

.....
.....

επαναστάσεως στην Ιταλία. Αυτοί όμως που θα μπορούσαν να την πραγματοποιήσουν δεν ανήκαν στην παραδοσιακή Αριστερά. Με καταπληκτική διορατικότητα ο Μπολσεβίκος ηγέτης είχε προβλέψει ότι η επανάσταση ήταν αναπόφευκτη και ότι τρεις ήσαν οι πιθανοί ηγέτες της. Ο Μαρινέτι, ο Ντ' Ανούντσιο και ο Μουσσολίνι.

Αναμφισβήτητα η Εθνική Επανάσταση της 28 Οκτωβρίου 1922 εμπόδισε την μαρξιστικοποίηση της Ιταλίας. Αυτό είναι ένα γεγονός που ο αντιφασίστας Τσώρτσιλ αναγνώρισε τόσο γραπτά όσο και προφορικά.

Αναμφισβήτητα η Εθνική Επανάσταση της 28 Οκτωβρίου 1922 υπήρξε μία ιστορική αναγκαιότητα. Αυτό φαίνεται από την συμπαράσταση και την ψήφο εμπιστοσύνης που ολοκληρώσε ο κοινοβουλευτικός κόσμος -μέ εξαίρεση την Αριστερά- έδωσε στην πρώτη κυβέρνηση Μουσσολίνι. Θυμίζουμε απλά το αποτέλεσμα: 306 ψήφοι υπέρ και 116 κατά.

Αναμφισβήτητα η Εθνική Επανάσταση της 28 Οκτωβρίου 1922 ήταν απαραίτητη για την εξυγείανση της πολιτικής ζωής του τόπου. Είναι αρκετό να αναφερθούμε για τον σκοπό αυτό στην αποκαλυπτική ομολογία του παλαιμάχου πολιτικού και φυσικά όχι φασίστα ORLANDO που στις 22-II-1924 (η ημερομηνία είναι χαρακτηριστική) δήλωνε στην Βουλή: "Οι κοινοβουλευτικοί θεσμοί δεν μπορούσαν να αποκατασταθούν παρά μόνο μέσα από μία εξωκοινοβουλευτική δράση, μία που το κοινοβούλιο από μόνο του δεν ήταν σε θέση να αυτοεξυγιανθεί".

.....
.....

ΟΙ ΗΡΩΕΣ (II)

του Θ. Καρλάν

Ο κεραυνός που εκτοξεύεται από τη μαύρη νεφέλη είναι το πανταό-
νομο σφυρί, που ο THOR εκσφενδονίζει στη γη με το ισχυρό του χέρι.
Ο THOR οδηγεί το θορυβώδες άρμα του πάνω από τις κορυφές των βουνών
-τό άρμα αυτό είναι η βροντή. Ο πρίν από τη καταιγίδα ορμητικός άν-
εμος που πνέει, μυκάται πάνω στη ξανθή του γενειάδα.

Από την άλλη πλευρά ο BALDUR ο λευκός, ωραίος, δίκαιος και καλο-
αγάθος θεός, που οι πρώτοι Χριστιανοί Ιεραπόστολοι παρομοίαζαν με το
Χριστό, είναι ο ήλιος, το πιδ ωραίο απ' όλα τα γήινα πράγματα που και
σήμερα είναι θαυμαστός και θεός τόσο από την αστρονομία όσο και από
τα ημερολόγια των συγχρόνων μας. Ο πιδ παράδοξος όμως θεός τα έχνη
του οποίου ανακάλυψε ο Γερμανός γλωσσολόγος GRIMM, είναι ο WUNSCH,
ο Πόθος σε θέση να υλοποιήσει κάθε μας επιθυμία. Δεν είναι άραγε αυ-
τή η πιδ ειλικρινής, άσχετα αν είναι η πιδ ωμή φωνή της ανθρώπινης
ουχής;

Αναμφισβήτητα είναι το πιδ αιατέργαστο και άξεστο ιδεώδες που
ανανοήθηκε ποτέ ο άνθρωπος και που επανεμφανίζεται στις μετέπειτα μορ-
φές των θρησκευτικών μας αντιλήψεων. Μια πιδ προσεκτική μελέτη μας
διδάσκει πως ο WUNSCH δεν είναι αληθινός θεός.

Αναφορικά τώρα με τους άλλους θεούς και γίγαντες αναφέρουμε χα-
ρακτηριστικά και χάριν της ετυμολογίας, πως ο κυκλώνας της θάλασσας,
ο γίγαντας AEGIR, είναι ένας γίγαντας πολύ επικίνδυνος. Ακόμα και στις
ημέρες μας, οι λεμβούχοι του Νόττιγκαμ ονομάζουν "EAGER" την εξόγκωση
των κυμάτων του ποταμού Τρέντ, που είναι ένα πολύ επικίνδυνο είδος
ατλημυρίδος και αμπώτιδος. Τότε ακούγεται η φωνή: "Προσοχή! Έρχεται
ο EAGER". Περίεργο! Η μοναδική αυτή λέξη έχει διασωθεί όπως η κορυφή
ένος εξαφανισμένου κόσμου. Οι πρώτοι λεμβούχοι του Νόττιγκαμ λάτρευαν
τον AEGIR σαν θεό...

Αμέσως τώρα θα μιλήσουμε για τον Οδίν τον πιδ σημαντικό από τους
θεούς. Ο αναγνώστης πρέπει να έχει στο μυαλό του τα παρακάτω: Το κύ-
ριο χαρακτηριστικό γνώρισμα της σκανδιναβικής και ολόκληρης γενικά
της έιδωλολατρίας είναι πως αντιλαμβάνεται τις φυσικές ενέργειες, σαν
θεϊκές, σαν αδιανόητες, σαν προσωπικές κινητήριες δυνάμεις των θεών ή
των δαιμόνων. Για μας παρόμοια αντίληψη κάθε άλλο παρά ακατανόητη είναι.
Έχουμε να κάνουμε ακόμα με την ακόμη παιδική, αγνή σκέψη του ανθρώ-
που, μια σκέψη που διανόζεται με σεβασμό, σαν κάλυκας ρόδου μέσα σ'
αυτό το πάντα ακατάληπτο και αινιγματικό Σύμπαν. Πιστεύουμε ότι στο
σκανδιναβικό Πάνθεο κατασιηνώνει κάτι πολύ αληθινό, ανδρικό και υπέ-
ροχο.

Η μυθολογία
και μια τραχύτητα
φερόντητα της Αρχ

Η προαναφερ
ξεστων, σοβαρών
τις περιτριγυρίζ
σωπο και από καρ
γαθής σκέψης μέσ

Η μυθολογία
και φιλοκαίγμοσ
αλήθεια, ακαταμά
κά ενδιαφέρουσα
φαιδρούς θρύλους
ζουν μύθρα, για
και να στέλνουν
νι. Βλέπουμε το
πέτειες στηρίζε
και παίρνει το δρ
ζάνι του οποίου
θεών του Βορρά γ
ξέστων γιγάντων
της δύναμης, που
μάτα.
Είναι αρκετό να
οι κατέσφαξαν δ
τους "θερμούς α
αποφάσισε να δη
ένα κόσμο φτιαγ
μιούργησε την α
του χρησίμευσαν
κατασκευή του Α
γαντα είναι ο α
σύννεφα. Έχουμ
λύ τη πλούσια φ
λοσσίαλα σκέψη
ώδη ενόττητα, κα
σταση, ισχυρότε
ενόττητα του SHA
Αναμφισβήτη
πάτορές μας. Ε
δένδρου IGDRASI

Η μυθολογία του λαού αυτού τη χαρακτηρίζει μια άκομψη απλότητα και μία τραχύτητα που βρίσκεται σε ριζική αντίθεση με τη θελητική τρυφερότητα της Αρχαίας Ελληνικής Πίστης.

Η προαναφερόμενη μυθολογία είναι σκέψη αγνή, σκέψη βαθύτατων, άξεστων, σοβαρών ψυχών, που διανοίγονται ευρύτατα στο γύρω κόσμο που τις περιτριγυρίζει, είναι η εποπτεία των πραγμάτων από πρόσωπο σε πρόσωπο και από καρδιά σε καρδιά, το βασικό χαρακτηριστικό γνώρισμα άγαθής σκέψης μέσα σε κάθε εποχή.

Η μυθολογία του Βορρά δεν αποκαλύπτει τη γεμάτη χάρη ελαφρότητα και φιλοπαιγμοσύνη της Ελληνικής μυθολογίας, αλλά άδολο έρωτα για την αλήθεια, ακαταμάχητη ηθική ρώμη και ωμή ειλικρίνεια. Είναι πραγματικά ενδιαφέρουσα η μετάβαση από τα ωραία αγάλματα του Απόλλωνα στους φαιδρούς θρύλους των Θεών του Βορρά. Πραγματικά τους βλέπουμε να "βράζουν μπύρα" για να συμποσιάσουν με τον γίγαντα της Θάλασσας AEGIR και να στέλνουν τον DONAR στη χώρα των γιγάντων για να φέρει το καζάνι. Βλέπουμε τον τρόπο με τον οποίο ο DONAR ύστερα από πολλές περιπέτειες στηρίζει το καζάνι πάνω στο κεφάλι του σαν τεράστιο καπέλο και παίρνει το δρόμο της επιστροφής χωμένος κυριολεκτικά μέσα στο καζάνι του οποίου οι λαβές έφταναν μέχρι τα γόνατά του. Το σύστημα των Θεών του Βορρά χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη τερατωδών, βανάυσων, άξεστων γιγάντων και από την υπόσταση μιάς κολοσσιαίας αδιαπαιδαγώγητης δύναμης, που προχωρεί στο έργο της με μεγάλα αλλά μη σταθερά βήματα.

Είναι αρνητικό να αναφερθούμε στο βασικό κοσμογονικό μύθο. Όταν οι Θεοί κατέσφαξαν δίχως έλεος τον YMIR, ένας γίγαντας που γεννήθηκε από τους "θερμούς ανέμους" και από άλλες κάθε είδους συγκεχυμένες δυνάμεις, αποφάσισε να δημιουργήσει μέσα στον αγώνα του πάγου και της φωτιάς, ένα κόσμο φτιαγμένο από τα λείψανα του νεκρού ήρωα. Με το αίμα του δημιούργησε την απέραντη θάλασσα και με τη σάρκα του τη γή. Τα οστά του χρησίμευσαν για τη κατασκευή των Βουνών και τα φρύδια του για τη κατασκευή του ASGARD, του ενδιαίτηματος των Θεών. Το κρανίο του γίγαντα είναι ο αχανής κυανός θόλος του Άπειρου και ο εγκέφαλος του τα σύννεφα. Έχουμε να κάνουμε με ένα περίεργο μύθο που ξεπερνά κατά πολύ τη πλούσια φαντασία του BRODDIGHAG. Αχαλίνωτη, τερατώδη και κολοσσιαία σκέψη που προοριζόταν κάποτε να σφυριλατηθεί σε μία μεγαλειώδη ενότητα, και δεν θα ήταν πλέον παράσταση γιγάντων αλλά θεά παράσταση, ισχυρότερη από τη πίστη στους γίγαντες-στη μεγαλειώδη δηλαδή ενότητα του SHAKESPEARE ή του GÖTTE.

Αναμφισβήτητα οι άνδρες εκείνοι σωματικά και ψυχικά, υπήρξαν πρόπατορές μας. Επιπλέον δείχνουμε μια μεγάλη συμπάθεια στο μύθο του δένδρου IGDASIL. Στους ανθρώπους εκείνης της εποχής όλη η ζωή δίνει

την εντύπωση του Δένδρου. Ο IGDRASIL βυθίζει τις ρίζες του στο βασίλειο της Ήρας ή του θανάτου ο κόσμος του υψώνεται προς τον ουρανό και τα κλαδιά του εκτείνονται προς το Σύμπαν. Κοντά στις ρίζες του καθονται οι τρεις Πόρνες, μοίρες, που αντιπροσωπεύουν το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Οι μοίρες αυτές ποτίζουν τον IGDRASIL από την ιερή βρύση. Τα κλαδιά του με τα άνθη και τα φύλλα-γεγονότα, περιπέτειες, έργα, καταστροφές- εξαπλώνονται σε κάθε τόπο και σε κάθε εποχή. Κάθε φύλλο του δεν είναι μήπως ιστορία, ιστορία της ζωής και κάθε ένα του δεν είναι μήπως πράξη ή λέξη; Τα κλαδιά του δένδρου αυτού είναι η ιστορία των λαών και το θρόνισμα των φυλλωμάτων του οι αιώνιες φωνές των ανθρώπων. Αυτός είναι ο IGDRASIL. Η πνοή των ανθρώπων παθών περνά μέσα από τα κλαδιά του και οι θύελλες τον συγκλονίζουν σαν κραυγές όλων των Θεών.

Αυτός είναι ο IGDRASIL το δένδρο της ζωής.

Είναι το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον, το γενόμενο, το γιγνόμενο και το γεννηόμενο, η δίχως τέλος κλήση του ρήματος "δραν".

Αν αναλογιστούμε τη πορεία των ανθρώπινων πραγμάτων, κατά την οποία τα επιμέρους τμήματα συνδέονται με το σύνολο θα αντιληφθούμε ότι καμιά εικόνα δεν είναι τόσο πετυχημένη όσο εκείνη του IGDRASIL. Ήρα και μεγαλειώδη εικόνα: "Το Σύμπαν μηχανή".

Ω σκεφθήτε οποία αντίθεση!

(Συνεχίζεται)

M

Lavoratori; giovani italiani dopo una ennesima grottesca "ricomparsa" i vari partiti del tarlario. Sono proprio "loro" di uno squallido desolamento rifarsi una (discutibile) Ma la grottesca "scena" L'unico elemento positivo dopo 42 anni di frenetici

(Attori, appunto "esibizioni" televisive evidentemente, a quasi seriamente coltivare la nostalgia riedizione)

Attori, ed aspiranti del nostro tempo e

La fondamentale problema della SALUTE

Nella "democrazia"

Chi è "ammanettato" tranquillo, preferibile

Chi è solo o logoranti; mal pagati

Gli investimenti troppo alto, a causa della versata nel "pozzo"

Ma il denaro per i Paesi esteri (perché senza scrupoli...)

Il risultato finale

Massiccio investimento commerciale anglosassone grandi Aziende (con il movimento internazionale viene messo)

Con le consuetudini SINDACALI (con evidenti nei processi)

Tutto questo senza alcuna speranza della delinquenza

Una situazione

Per di più, nella di SALUTE PUBBLICA "trasformazione" riusciti - lungo l'Art. 21 ("pubblica" (regolamentazione della stessa...)

(Ma dobbiamo parlamentari e NETTI al mese)

PARTITO del LAVORO

P. d. L.

Direttorio

MESSAGGIO DI VERITÀ agli Italiani

Lavoratori; giovani Italiani!

dopo una **ennesima** "crisi" governativa - nata per miserabili interessi di "bottega" partitica e conclusasi con la **grottesca** "ricomparsa" di Fanfani (cfr. articolo del giornalista Damato: "Al Teatro del Grottesco", del 29-4-87), i vari partiti del **tarlato** Sistema demoparlamentare hanno precipitato il nostro Paese nel solito carnevale elettorale.

Sono proprio **"loro"** (i vecchi partiti di Centro; falsa "sinistra" e destra filo/americana) i VERI RESPONSABILI di uno squallido **degrado generale** del quale - oggi - si rinfacciano reciprocamente le responsabilità solo per rifarsi una (discutibile) "verginità", prima della resa di conti elettorale....

Ma la grottesca "sceneggiata" partitocratica non incanta più nessuno.

L'unico elemento positivo di una situazione di progrediente "sfascio" sociale, è proprio questo: gli italiani, ormai, dopo 42 anni di fregature, hanno capito il "giuoco" e non si fidano più di questi attori dilettanti....

(Attori, appunto. E come giudicare altrimenti degli "uomini politici" i quali - non del tutto appagati dalle continue "esibizioni" televisive, hanno trovato naturale "civettare" anche con il mondo dello spettacolo?! Alludiamo evidentemente, a quei senatori e Deputati (come Andreotti; De Michelis; Gunnella; D'Onofrio, ecc.) che hanno seriamente coltivato la speranza di "calcare le scene" presso il "Teatro Stabile dell'Aquila", in occasione di una nostalgica riedizione dei... "3 Moschettieri"...!).

Attori, ed aspiranti attori, dunque. Ma attori... **da poco**, vista la loro incapacità a fronteggiare le gravi questioni del nostro tempo e del nostro Paese.

La **fondamentale** questione del LAVORO per i NOSTRI GIOVANI, ad esempio; ed il sempre più angoscioso problema della SALUTE e della SICUREZZA pubblica.

Nella "democratica" Italia contemporanea, infatti, il lavoro lo trovano facilmente solo i "raccomandati" di ferro.

Chi è "ammanigliato" con il Potere (politico o sindacale) riesce quasi sempre ad "imbucarsi" in un posticino tranquillo, preferibilmente nell'accogliente ambito del "parastato" e degli Enti locali.

Chi è **solo** o chi non si vuole piegare - invece - resta a "spasso", o deve rassegnarsi ad accettare lavori logoranti; mal pagati od inadatti: con tanti... **saluti** all'Art. 4 della nostra Costituzione Repubblicana...!

Gli investimenti **produttivi di base** sono praticamente bloccati per il **costo** del denaro (che resta sempre troppo alto, a causa della USURA Bancaria) e per le **enormi** risorse finanziarie che l'Amministrazione dello Stato versa nel "pozzo di S. Patrizio" di una inefficiente e demotivata BUROCRAZIA...

Ma il denaro per gli investimenti manca anche perché il nostro Stato lo concede in **Mutui super/agevolati** a Paesi esteri (persino all'URSS!), oppure lo versa a fondo perduto (ossia lo **regala**) ad imprenditori INCAPACI e senza scrupoli...

Il risultato finale è **sotto gli occhi di tutti**.

Massiccio ingresso di capitali e MERCI straniere (proprio mentre si rafforza l'egoista PROTEZIONISMO commerciale anglo/americano, ai danni dei prodotti europei); **crescente impiego di "ROBOTS"** nelle medie e grandi Aziende (con parallela ESPULSIONE dei nostri lavoratori delle fabbriche); **preoccupante intensificazione** del movimento IMMIGRATORIO dai paesi medio/orientali e soprattutto africani (e solo il 5% di questi lavoratori stranieri viene messo in regola: gli altri, sono **tutti clandestini**).

Con le conseguenze SOCIALI; SANITARIE (alloggi, "aids", cc.); POLITICHE (delinquenza e terrorismo); SINDACALI (concorrenza ai **nostri** disoccupati) che già si cominciano a notare e che diventeranno sempre più evidenti nei prossimi **dieci anni**...

Tutto questo "sfascio" significa - in elementari cifre - quasi TRE MILIONI di GIOVANI ITALIANI DISOCCUPATI, senza alcuna speranza e sovente ammalati; facile preda del vizio; della immonda pornografia; della droga; della delinquenza e del terrorismo...

Una situazione **tragica**, ed apparentemente senza vie d'uscita.

Per di più, nonostante tutta la drammaticità di questo "quadro" generale, che richiederebbe una severa politica di SALUTE PUBBLICA, certi "uomini politici" cianciano di "revisione degli assetti rappresentativi"; di una ambigua "trasformazione" delle Camere e di una (confusa) Grande Riforma costituzionale... quando non sono nemmeno riusciti - lungo QUARANT'ANNI di "regime demo/parlamentare" - a dare attuazione all'Art. 9 ("tutela del paesaggio"); all'Art. 21 ("pubblicazioni contrarie al buon costume"); all'Art. 39 ("personalità giuridica dei Sindacati"); all'Art. 40 (regolamentazione del "diritto di sciopero"); all'Art. 46 ("collaborazione dei lavoratori alla gestione delle Aziende") della **stessa... Costituzione Italiana!**...

(Ma dobbiamo ricordare che sono riusciti, però, ad aumentarsi considerevolmente gli stipendi ed i privilegi parlamentari e si sono anche... "democraticamente" attribuiti un solerte Segretario personale, a DUE MILIONI NETTI al mese...!).

Sul quotidiano: "La Nazione" di Firenze (del 10 Novembre 1986) il giornalista Caprettini scriveva: "...Italia, "bel Paese dove il SI suona"? No, non più. Spariscono le oleografie dei mandolini e delle pizze e gli acquarelli delle coste incantate e dei mari azzurri. E non sono il "miracolo economico" od il successo del "made in Italy" a sostituire quelle immagini. Sono gli **scippi**, le **soperchierie**, il vino al metanolo, i prezzi di rapina di molti alberghi; gli aerei in ritardo ed i **TRENI PIÙ LENTI** di QUELLI degli ANNI '30. Una sorta di selvaggio BRONX dove tutto è permesso (omissis)..."

Noi, gli "illusi" del "Partito del Lavoro" - molto tempo prima delle "scoperte" a... "scoppio ritardato" dei giornalisti odierni - avevamo esattamente previsto quanto sarebbe accaduto. Ma **nessuno** ci ha dato ascolto, perché noi siamo **poveri e senza appoggi**, patetici "poeti" della politica, privi della benché minima importanza....

Ma i fatti sono la nostra vendetta. I **FATTI** sono quelli che sono e rivelano **chiaramente** che il nostro Paese si trova, ormai, alla "deriva".

Un Paese **spiritualmente e socialmente agonizzante** ed anche etnicamente in continuo declino dato che - da tempo - nascono sempre meno bambini e la "moda" criminale dell'ABORTO furoreggia.....!

Un Paese morente, nonostante i lussuosi e scintillanti "supermercati" e le costose sceneggiature di "Fantastico" o "Canzonissima" e consimili scempiaggini televisive.

Un Paese **SENZA IDEALI**: e quindi senza avvenire e senza speranza, poiché senza ideali e senza una forte e salda gioventù **nessuna Nazione** può proiettarsi verso la conquista del FUTURO.....!

Un tempo lontano, ed in ben diverse situazioni storiche, si disse che occorreva ".....tornare allo Statuto". Oggi, noi affermiamo risolutamente che occorre ritrovare **NOI STESSI**, occorre saper suscitare nei nostri cuori inariditi una nuova FEDE nella Patria di sempre e nella più grande PATRIA EUROPEA, culla della nostra razza. Una razza oggi stanca; avvilita dalla apocalittica sconfitta del maggio 1945; umiliata dagli Imperialismi NUCLEARI e COMMERCIALI d'Oriente e di Occidente: ma, forse, una razza non ancora piegata e rassegnata alla schiavitù.

Dal **disordine** d'oggi; dalla **corruzione** dilagante; dai belluini massacri di un **terrorismo** manovrato dagli stranieri dell'Est e dell'Ovest; dalla insidiosa spirale del vizio e della criminalità **NON SI PUÒ USCIRE** con velleitarie "riforme parlamentari" (e, tanto meno, con le ipocrite "verifiche" di corridoio o le squallide - e **COSTOSE** - "sagre" schedaiote!).-

Solo un nuovo - **diverso** - "tipo" **UMANO** (che si richiami coraggiosamente agli eterni valori dell'ONI STA, della LEALTÀ e della FEDE in una Superiore ed imparziale PROVVIDENZA) potrà efficacemente operare per la **vera** resurrezione del nostro Popolo **ingannato e tradito** e per la rinascita della **CIVILTÀ EUROPEA**:

Soprattutto per **questo**, solo per rinnovare il giuramento di FEDELTA' e di ONORE agli ideali **Nazionali e popolari**, noi del "Partito del Lavoro" ci appelliamo soprattutto ai **GIOVANI** - ultima nostra speranza e vitale riserva della nostra razza e della madre EUROPA e li invitiamo a proclamare il loro **assoluto: "NO"** a questo Regime di "sepolcri imbiancati" e di grotteschi imbonitori televisivi.

NO al regime, dunque.

NO ai parassiti (di falsa "sinistra" o di "destra" reazionaria).

NO ai corruttori ed a tutte le forze "occulte".

NO ai cinici mercanti d'armi (manutengoli delle "multinazionali").

NO all'USURA bancaria.

NO al FINANZIAMENTO PUBBLICO dei partiti!

SI, al **NOSTRO POPOLO** TRADITO E SFRUTTATO

SI, ad **UN NUOVO ORDINE** DEL LAVORO E DELLA GIOVENTÙ

SI, ad **UN DISCIPLINATO STATO** "SOCIALISTA/NAZIONALE," PROTESO VERSO L'EUROPA E FONDATA SULLA GIUSTIZIA!

Giovani Italiani; Lavoratori!

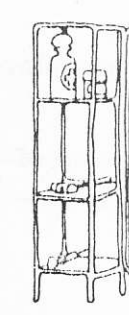
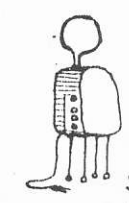
Noi abbiamo compiuto il nostro dovere, tenendo ben alta la nostra **pulita bandiera Rosso e Nera** e lealmente battendoci per i nostri Ideali ed indicandovi - con fraterna franchezza - la **VIA da percorrere**.

La via maestra della nostra resurrezione **non è** (e non potrà mai essere!) quella dei vecchi partiti e delle vecchie caste e "camarille".

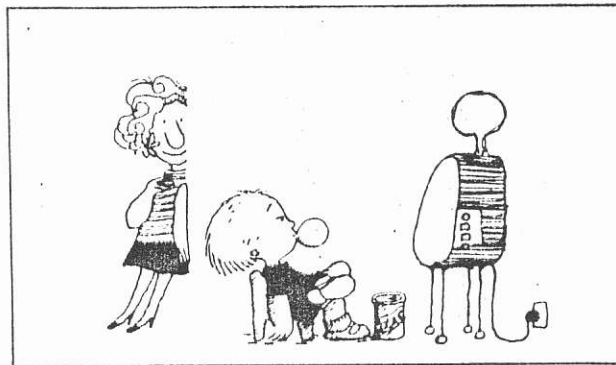
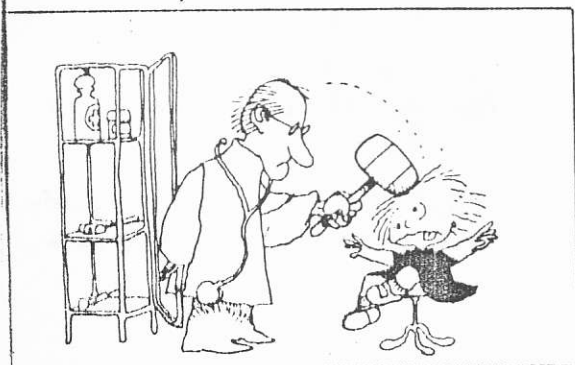
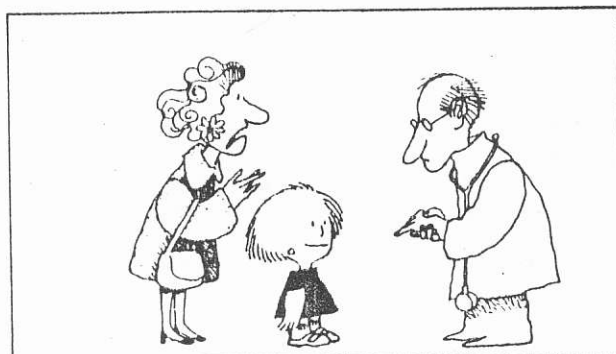
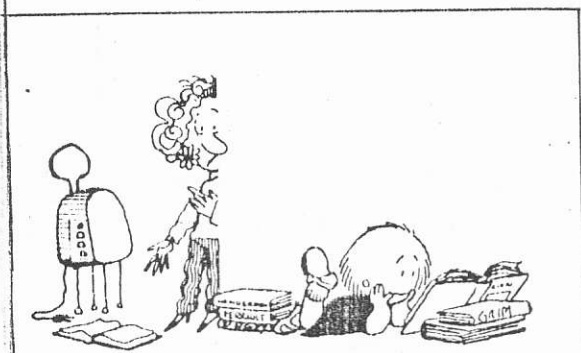
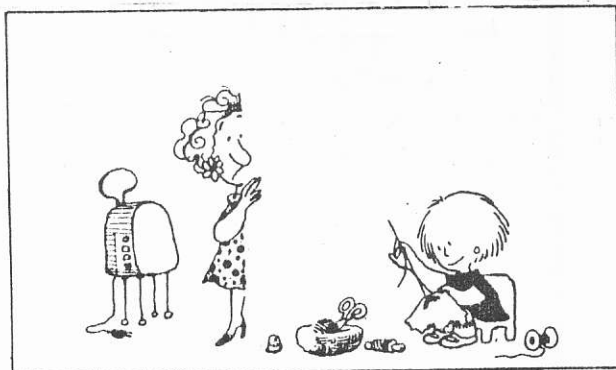
DIMOSTRATE la vostra ritrovata Fede negli Ideali e nella missione del nostro Popolo ed il vostro disprezzo per la Partitocrazia "mantenuta" da questo falso Stato morente:

VOTATE SCHEDA BIANCA!

IL DIRETTORIO DEL "P.d.L."

TELEX...TELEX...TELEX...TELEX...TELEX...TELEX...

Περουτζία: Ο UGO CESARINI εκδίδει το "L'EUROPA DEI POPOLI". Το τελευταίο τεύχος έχει θέματα πάνω στην τέχνη, την παράδοση, την οικονομική κοινότητα κ.λ.π.

Στο TRENTO της Ιταλίας ιδρύθηκε το COMITATO DI SOLIDARIETA' PRE-DETERMINATI. POLITICI. Είναι ένας σύνδεσμος νόμιμος που η αποστολή του είναι να βοηθήσει τους φυλακισμένους Εθνικιστές Ιταλούς. Στο φυλλάδιο που εκδίδει γίνεται αναφορά για τις γνωστές υποθέσεις "PISTA NE-RA" και για την "PIAZZA FONTANA".

Τράβανι: Το περιοδικό AVANGUARDIA του FRONTE DELLA GIOVENTU' που διευθύνεται από τον LEONARDO FONDI, ήταν μια έκπληξη για μας η νέα του παρουσίαση. Τελείως διαφορετικό, πολύ καλλίτερο από τα προηγούμενα τεύχη, ανανεωμένο και επίκαιρο.

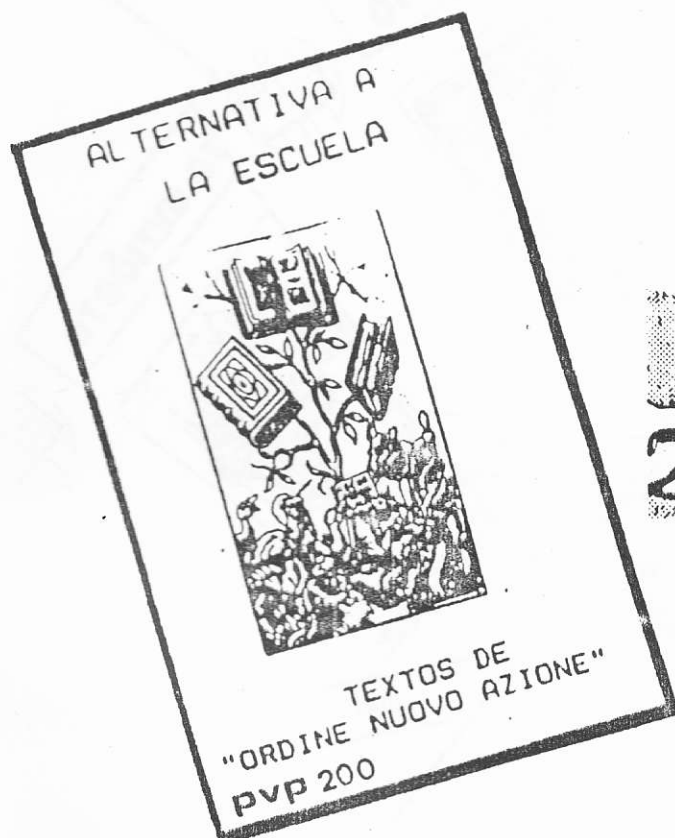
Μιλάνο: Το περιοδικό FARE FRONTE είναι το πραγματικό όργανο των Ιταλών Εθνικιστών. Το 5^ο τεύχος είναι αφιερωμένο στην Γεωπολιτική.

Βέλγιο: Η VMO αγωνίζεται στους δρόμους. Τον περασμένο Νοέμβριο, έγινε μιά συγκέντρωση, προς τιμήν των Φλαμανδών, που αγωνίσθηκαν για την ανεξαρτησία τους. Στο νεκροταφείο LOHIEL οι Κομμουνιστές επιτέθηκαν εναντίον των Εθνικιστών, όπου έγινε μια πραγματική μάχη και οι αγωνιστές της VMO πέταξαν έξω από το νεκροταφείο τους ιερδουλούς κομμουνιστές.

Μπούντμπαχ: Ο MANFRED ROEDER συνεχίζει να βρίσκεται στην φυλακή.

Στο 313 τεύχος της εφημερίδας "THE THUNDERBOLT" υπάρχει μια αξιόλογη μελέτη για το AIDS και τον θανάσιμο κίνδυνο που διατρέχει η παγκόσμια υγεία.

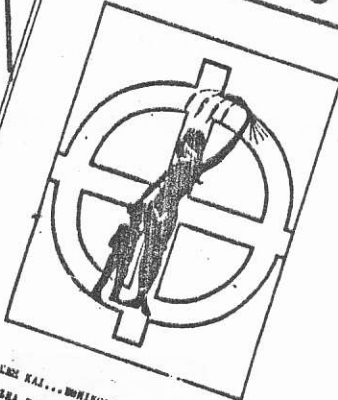
Επουένος Άλρες: Ο εκδότης του περιοδικού ALERTA NACIONAL, CARLOS BIONDINI ήταν ο μοναδικός Εθνικιστής που βοήθησε στην υπεράσπιση του WALTER KUTSCHMAN.

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

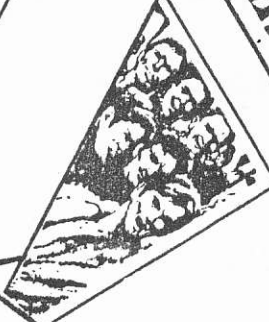
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ... ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ... ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ... ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ (12)

ΤΕΥΧΟΣ

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

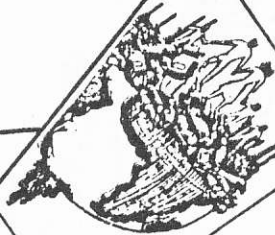
ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

ΤΕΥΧΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ 6

